

**Kungsholmens avhopparverksamhet
och könsspecifika faktorer**

Ärende 28

Anette Nordvall (C)
Lars Norén (C)

Den organiserade brottsligheten är ett av Sveriges allvarligaste samhällsproblem. Det är oacceptabelt att kriminella gäng sprider otrygghet i samhället. Gängen rekryterar allt längre ner i åldrarna och det har blivit allt vanligare att minderåriga utför misshandel, narkotikahandel, rån och till och med mord. Det har också blivit vanligare att tjejer/kvinnor dras in i grov brottslighet och gängkriminalitet. Den här skrämmande utvecklingen är ett hot mot samhället i stort och mot gängens brottsoffer, men det innebär också ett liv i spillror för den individ som hamnar i kriminalitet.

Kvinnors roll i gängen skiljer sig ofta från männens. Kvinnor används som lockbete för att lura måltavlor till en viss plats och deras bostäder används som förråd till pengar, narkotika, vapen och sprängmedel. Kvinnors kroppar används som handelsvara och kvinnor utnyttjas sexuellt för att reglera skulder mellan kriminella män. Givetvis finns det kvinnor som gjort ett aktivt val att bli kriminella men det går inte att blunda för att majoriteten har hamnat i gängkriminalitet genom kärlek. Med det sagt så innebär det såklart inte att kvinnan står maktlös att fatta sina egna beslut, men det är ofta kärleksrelationer som initialt leder kvinnor in i gängmiljöer. Hotbilden för en kvinna som lämnar sin kriminella man, och därmed ett liv med insyn i gängen, är oftast komplex och svår. Det ses ofta som en kränkning och förnedring mot mannen i fråga då kvinnan inte sällan anses vara hans ägodel. Om det finns barn med i bilden blir situationen än mer problematisk.

För den som vill lämna sin kriminella livsstil och bryta sig loss från gängens grepp får det aldrig vara för sent. Det är därför av absolut största vikt att samhället bereder vägar ut ur kriminaliteten anpassade till olika behov, hotbilder och typer av utsatthet. Studier visar att kvinnors inblandning i den organiserade brottsligheten många gånger förbises av polis, socialtjänst, sjukvård och andra viktiga samhällsaktörer.

Stockholms stads avhopparverksamhet är till mångt och mycket riktad till män, vilket är naturligt utifrån hur den organiserade brottsligheten traditionellt struktureras. Men med en alltmer växande andel kvinnor i grov kriminalitet ökar behovet av en avhopparverksamhet specifikt riktad till kvinnor och deras behov och särskilda utsatthet.

Vi vill:

-att förvaltningen inventerar på vilket sätt avhopparverksamheten på Kungsholmen uppmärksammar könsspecifika faktorer.